

така да каже на болныятъ, что окончава твойтъ животъ, време е на (тогова) христїанна, кой то се предалъ съ вѣра и любовь на твоего Спасителя: това време е, кое то приближава къ тебе това блаженно состояніе, задабы чѣлъ и ты со всички те избранны Божїи отъ твоего Спасителя този радостный гласъ: „Прїидите Благословенни Отца Моего, наследѣвайте уготованное вамъ царствїе отъ сложенїа мїра (а).

Старайсе да обаярѣкашъ себе си, всичко то срдце и (всички те) твои мысли къмъ милосердіе то Божїе страданїе то и изліанїе то за насъ пречиста та кръвь на Господа нашего Исуса Христа, ком то ны очищава отъ всякакви грѣхъ, понеже мые чрезъ Христа примираваме се съ Бога, съ нашего небеснаго Отца, и достойни выкаме на Негово то небесно царство, „гдѣ пребываетъ правда, миръ непре-
станная радность съ Свѣтомъ Дѣхѣ [б]“. Старайсе да се распорѣдишъ съ несъмнѣнна вѣра къ това, за дабы могъ ты при само то време, кога ще излазѣа дѣша та ти, да кажешъ Господѣ Создателю и Искупителю твоемѣ

(а) Матѣ. гл. кѣ, ст. лд (б) Римл. гл: дї ст. зї.